בס"ד

יום **ד', יב' באייר** תש"ס (**17** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **27** ימים, שהם **שלושה** שבועות ו**6**- ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

היום, **יב' באייר**, שנה לאחר הכרזת העצמאות, **התקבלה מדינת ישראל כחברה ה59-** (=הגימטריא של המילה "**מאוחד**") **בארגון האו"ם**. הנסיון הראשון במועצת הבטחון להתקבל נכשל, אך הפעם, בבקשה השנייה, הצביעו בעצרת האו"ם 37 מדינות בעד, 12 נגד ו9- נמנעו. לקול נגינת "התקוה" הונף הדגל הישראלי בבניין האו"ם בניו-יורק, ארה"ב. שר החוץ הישראלי, מר משה שרת, נכח בהצבעה ונשבע אמונים בשם ישראל למגילת האו"ם. שרת, שנראה נרגש מאד מהאירוע, התקבל במחיאות כפיים סוערות, הן ע"י נציגים אחרים באולם, והן ע"י אורחים שבאו לטקס – בשנת תש"ט(1949-5709).
[ישראל 50]

בשנת תשכ"ה(1965-5725), הודיעו היום חמש מדינות ערב על **ניתוק יחסים עם גרמניה המערבית** (דאז), לאחר שראש ממשלת ישראל, לוי אשכול, נפגש עם הקנצלור הגרמני וסיכם אתו את הנהלים בדרך לכינון יחסים דיפלומאטיים בין גרמניה לישראל. (גם בארץ הידיעה על כוונות הממשלה כלפי מי שהיתה אחראית על השמדת שליש מעם ישראל לא התקבלה בברכה, אבל על זה נדון בהמשך...)
[ישראל 50]

שנתיים לאחר מכן, בהמשך האירועים שהביאו לפריצת מלחמת ששת הימים, הודיעה היום מצרים על **חסימת מיצרי טיראן** בפני אוניות ישראליות ובפני אוניות המביאות סחורות צבאיות לישראל, והעבירה מסר ברור לישראל ולעולם: מצרים הולכת לקראת מלחמה!
[ספר המאה]

****

<u>לקראת "פסח שני" (מחרתיים, יום ששי, יד' באייר):</u>
"ויעשו את הפסח ב[חודש] ראשון בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר סיני... ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרון ביום ההוא. ויאמרו...למה ניגרע לבלתי הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל. ויאמר אליהם משה, עימדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם. וידבר ה' אל משה לאמור...איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדורותיכם ועשה פסח לה'. בחודש **השני**, בארבעה-עשר יום בין הערבים יעשו אותו על מצות ומרורים יאכלוהו." [במדבר, פרק ט']
כאמור, כל עוד שבית המקדש היה קיים, ביום זה היו מקריבים את קרבן פסחם אותם אנשים שלא יכלו להקריבו במועדו ב14- בניסן, מחמת דרך רחוקה מירושלים או בגלל טומאה. יום ארבעה-עשר באייר אינו לא חג ולא מועד. אך הואיל ובזמן שבית המקדש היה קיים, היה יום זה יום שמחה לאלה שקיימו בו מצוות הקרבת קרבן פסח, יש בו קצת עילוי. לכן, אין אומרים בו תחנון בתפילה. יש נוהגים לאכול ביום זה מצה שנשארה מפסח

יום נעים!

בס"ד

יום **ד'**, **יב'** ב**אייר** תש"ס (**17** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לזכר קרבן הפסח שנאכל על המצות. ונקרא "פסח שני" עפ"י החודש השני, הוא אייר.
[ספר התודעה] **(יש לשמור על קדושת הדפים שיש בהם דברי תורה)**

יום נעים!